

V zadevi Stropnik proti Sloveniji,

je Evropsko sodišče za človekove pravice (Tretja sekcija) v senatu, ki so ga sestavljali: G. J. HEDIGAN, Predsednik
G. B.M. ZUPANČIČ,
G. L. CAFLISCH,

G. V. ZAGREBELSKY

G. E. MYJER,
G. DAVID THOR BJORGVINSSON,
Ga. L. ZIEMELE, *sodniki,*

in G. V.BERGER, *kot .sodni tajnik Sekcije*
na zasedanju za zaprtimi vrati 6. aprila 2006 ,

izreklo naslednjo sodbo, kije bila sprejeta istega dne:

POSTOPEK

I. Primer izvira iz pritožbe (št. 39160102) zoper Republiko Slovenijo, ki jo je slovenski državljani, g. Roman Stropnik (»pritožniku«), vložil na Sodišču v skladu s členom 34 Konvencije za zaščito človekovih pravic in temeljnih svoboščin (»Konvencija«) 4. novembra 2002.

1. Pritožnika je zastopala odvetniška pisarna Verstovšek. Slovensko vlado (»Vlada«) je zastopal njen zastopnik, g. L. Bembič, generalni državni pravobranilec.
2. Pritožnik v skladu s členom 6 § i Konvencije zatrjuje, daje bilo trajanje postopka pred domačim sodiščem, v katerem je bil udeležen kot stranka, predolgo. Po vsebini se je prav tako pritožil zaradi pomanjkanja učinkovitega pravnega sredstva v zvezi s predolгим trajanjem postopka (Člen 13 Konvencije).
3. Dne 15. septembra 2004 je Sodišče sklenilo, da bo Vladi posredovalo pritožbo glede dolžine postopka in pomanjkanja učinkovitega pravnega sredstva s tem v zvezi. V skladu s členom 29 § 3 Konvencije je hkrati sklenilo, da je pritožba dopustna in utemeljena.

DEJSTVA

1. Pritožnik je bil rojen leta 1980 in živi v Šoštanju.
 2. Dne 9. septembra 1994 se je pritožnik poškodoval v prometni nesreči. Povzročitelj nesreče bil zavarovan pri zavarovalnici ZT.
-
1. Dne 16. decembra 1997 je pritožnik sprožil pravdni postopek pred Okrajnim sodiščem v Celju zoper zavarovalnico ZT in zahteval odškodnino v višini 1.104.192,00 tolarjev (približno 4.600 evrov) za poškodbe, ki jih je utrpel. Med 23. marcem 1998 in 21. marcem 2001 je pritožnik vložil sedem pripravljalnih spisov in/ali dodatnih dokaznih predlogov. Med 6. septembrom 1999 in 21. majem 2001 je pritožnik vložil šest zahtevkov za določitev naroka za obravnavo. Od treh obravnav, ki so bile opravljene med 6. aprilom 2000 in 2. oktobrom 2001,

ni bila nobena preložena na zahtevo pritožnika.

Med postopkom je sodišče imenovalo dva sodnega izvedenca medicinske stroke.

Sodišče je enega od imenovanih izvedencev zaprosilo za dodatno mnenje.

Na zadnji obravnavi se je sodišče odločilo, da izda pisno sodbo. Sodba, s katero je bilo ugodeno pritožnikovi zahtevi, je bila 25. oktobra 2001 vročena pritožniku.

1. Dne 9. novembra 2001 se je ZT pritožila na Višje sodišče v Celju. Pritožila se je tudi ZT. (pozor — verjetno napaka — verjetno sta se pritožila pritožnik in ZT -- op. prev.) Sodišče je 3. decembra 2002 zavrnilo pritožbo.

Sodba je bila 27. decembra 2002 vročena pritožniku.

1. Dne 15. januarja 2003 je ZT vložila pritožbo na Vrhovnem sodišču v zvezi s pravnimi vprašanji.

Dne 20. maja 2004 je sodišče zavrnilo pritožbo.

Sodba je bila 21. junija 2004 vročena pritožniku.

PRAVO

I. ZATRJEVANA KRŠITEV ČLENOV 6 § I IN 13 KONVENCIJE

1. Pritožnik se je pritožil zaradi predolgega trajanja postopka. Skliceval se je na Člen 6 § 1 Konvencije, ki določa:

»Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih..... v razumnem roku odloča sodišče.«

2. Pritožnik se je po vsebini tudi pritožil, da so bila notranja pravna sredstva, ki so na voljo za predolge pravne postopke v Sloveniji, neučinkovita. Člen 13

Konvencije se glasi:

« Vsakdo, čigar pravice in svoboščine, zajamčene s to Konvencijo, so kršene, ima pravico do učinkovitih pravnih sredstev pred domačimi oblastmi, in to tudi, če je kršitev storila uradna oseba pri opravljanju uradne dolžnosti.«

A. Dopustnost

1. Vlada se je sklicevala, da niso bila izčrpana domača pravna sredstva.

2. Pritožnik je izpodbijal to navedbo in izjavil, da dosegljiva pravna sredstva niso bila učinkovita.

3. Sodišče ugotavlja, daje obravnavana pritožba podobna zadevama *Belinger in Lukenda* (*Belinger^o proti Slovenji*, št. 42320/98, 2. oktober 2001, in *Lukenda proti Sloveniji*, št. 23032/02, 6. oktober 2005). V teh zadevah je Sodišče zavrnilo ugovor Vlade o neizčrpanosti domačih pravnih sredstev, ker je ugotovilo, da pravna sredstva, ki so bila na voljo pritožniku, niso bila učinkovita. Sodišče opozarja na ugotovitve v zadevi *Lukenda*, da predstavlja kršitev pravice do sojenja v razumnem roku sistemski problem, ki izhaja iz neustrezne zakonodaje in neučinkovitega delovanja sodnega sistema.

4. V zvezi z obravnavano zadevo Sodišče ugotavlja, da Vlada ni posredovala nobenih prepričljivih dokazov, zaradi katerih bi moralo Sodišče to zadevo obravnavati drugače od uveljavljene sodne prakse.

5. Sodišče nadalje ugotavlja, da pritožba ni očitno neutemeljena v smislu člena 35 §

3 Konvencije. Prav tako tudi ni nedopustna iz katerihkoli drugih razlogov. Zato je pritožbo razglasilo za dopustno.

B) Utemeljenost zadeve

1. Člen 6 S1

17. Obdobje, ki gaje treba upoštevati, se je začelo 16. decembra 1997, ko je pritožnik sprožil postopek pred Okrajnim sodiščem v Celju in se je končalo 21. junija 2004, ko je bila sodba Vrhovnega Sodišča vročena pritožniku. Obdobje, ki ga je treba upoštevati, je torej trajalo več kot šest let in šest mesecev na treh stopnjah sojenja.

18. Sodišče ponovno poudarja, daje treba razumnost trajanja postopka ocenjevati glede na okoliščine zadeve in ob upoštevanju naslednjih meril: zapletenosti zadeve, ravnanja pritožnika in vpletenih oblasti ter presoje, kolikšen je bil pomen sporne zadeve za pritožnika v sporu (gl. med številnimi drugimi viri, *Frydlender proti Franciji*, [GC], št. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

1. Po preučitvi vsega predloženega gradiva in v skladu s sodno prakso Sodišče ocenjuje, da je bilo trajanje postopka v obravnavani zadevi predolgo *in* zato ne izpolnjuje zahteve po »razumnem roku«.

Zaradi tega je prišlo do kršitve člena 6 § 1.

2. Člen 13

2. Sodišče ponovno poudarja, da člen 13 zagotavlja učinkovito pravno sredstvo pred domačimi oblastmi za zatiranje kršitev zahteve po sojenju v razumnem roku iz člena 6 § 1 (glej *Kudla proti Poljska*, [GC], št. 30210/96, § 156, ECHR 2000-XI). Ob tem poudarja, da so bili ugovori in trditve, ki jih je navedla Vlada, že zavrnjeni v prejšnjih zadevah (glej *Lukenda*, naveden zgoraj), zato ne vidi razloga, da bi v obravnavani zadevi sprejelo drugačno odločitev,

3. Zato Sodišče meni, da gre v obravnavani zadevi za kršitev člena 13 zaradi pomanjkanja pravnega sredstva v domačem pravu, s katerim bi pritožnik mogel pridobiti odločbo, ki bi potrdila njegovo pravico do sojenja v razumnem roku, kot to določa člen 6 § 1.

H. UPORABA ČLENA 41 KONVENCIJE

1. Člen 41 Konvencije določa:

» Če Sodišče ugotovi, daje prišlo do kršitve Konvencije ali. njenih protokolov, in če notranje pravo visoke pogodbenice dovoljuje le delno zadoščenje, Sodišče oškodovani stranki, če je potrebno, nakloni pravično zadoščenje«.

A< 'koda

1. Pritožnik je zahteval 5.000 evrov (EUR) za nepremoženjsko škodo.

2. Vlada je odškodninskemu zahtevku oporekala.

1. Sodišče meni, daje pritožnik gotovo utrpel nepremoženjsko škodo. Na pravični podlagi mu sodišče po tej postavki prisoja 1.200 EUR.

B. Stroški in izdatki

1. Pritožnik je zahteval tudi približno 960 EUR za stroške in izdatke postopka pred Sodiščem.
2. Vlada je zahtevku oporekala po višini.
3. Glede na sodno prakso Sodišča je pritožnik upravičen do povrnitve stroškov in izdatkov le, če dokaže, da so dejansko in nujno nastali in so bili razumni glede na celoten zahtevek. Zato Sodišče v obravnavani zadevi ob upoštevanju podatkov, s katerimi razpolaga, in gornjih meril ocenjuje, da je pritožniku razumno prisoditi zahtevani znesek v celoti.

C. Zamudne obresti

29. Sodišče ocenjuje, daje primerno, da se zamudne obresti obračunajo po mejni posojilni obrestni meri Evropske Centralne Banke, ki se ji dodajo tri odstotne točke.

IZ TEH RAZLOGOV SODIŠČE

1. *razglaša*, da je pritožba dopustna;
2. *razsoja*, daje prišlo do kršitve člena 6 § I Konvencije;
3. *razsoja*, daje prišlo do kršitve člena 13 Konvencije;
4. *razsoja*,
 - a. da mora tožena država pritožniku v roku treh mesecev od dne, ko postane sodba v skladu s členom 44 § 2 Konvencije pravnomočna, plačati 1.200 EUR (tisoč dvesto evrov) za nepremoženjsko škodo in 960 EUR (devetsto šestdeset evrov) za stroške in izdatke, skupaj z vsemi morebitnimi pripadajočimi dajatvami;
 - b. da se na navedene zneske od dneva, ko poteče rok navedenih treh mesecev, do plačila obračunajo linearne obresti po stopnji, ki je enaka stopnji posojilne obrestne mere Evropske Centralne Banke za vse zamujeno obdobje, z dodanimi tremi odstotnimi točkami;
5. *zavrne* v preostalem delu pritožnikov zahtevek po pravičnem zadoščenju.

Napisano v angleškem jeziku ter posredovano v pisni obliki 27. aprila 2006, v skladu s členom 77 §§ 2 in 3 Pravil Sodišča.

Vincent BERGER Sodni tajnik	John HEDIGAN Predsednik
-----------------------------	-------------------------------